

Fransk

Engelsk

Italiensk

Portugisisk

Dansk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

Marts - April • År 2021 - nr . 2

GENERALRÅDET

Bygge en ny fremtid som "Kvinder opfyldt af Ånden, forenet med verden"

Sr. Ieda Maria Tomazini

Generalrådet

Udviklingen i den verdensspændende pandemi har frembragt situationer med usikkerhed, lidelse og smerte, men også muligheder, forandringer og ændringer. Hver dag er vi udfordret i forhold til at finde vejen, der peger mod en fremtid med håb. Håb, der er i stand til at få vores øjne til at se nutiden i øjnene oplyst af tro, tro der altid har været en del af hverdagen for menneskets vej, og som uden tvivl har bragt mange nye begyndelser og afsløret utænkelige horisonter. Troen, der genopretter tilstedeværelsen af og værdien af spiritualitet, som gør os i

stand til at lade føde længslen efter at bygge en ny fremtid.

I den aktuelle sammenhæng ser folk ud til at være trætte af forklaringer, komplekse tanker og teorier. De ser ud til at være trætte af at købe materielle

goder, af påvirkninger og stimuli, som fylder deres sind. Folk vil føle, erfare og leve lykkeligt, at føle, at der bag alt og hele universet er en kraftfuld og kærlig tilstedeværelse, som transcenderer menneskelige forståelse. Denne

OVERSIGT

GENERALRÅDET

Bygge en ny fremtid som "Kvinder opfyldt af Ånden, forenet med verden"

FORSIDE

J P I C

Brasilien: Lyt til skriget fra jorden, lyt til skriget fra de fattige

2

Norge: Plastikaffald forurener verdenshavene

3

PROVINS/REGION/MISSION

Frankrig: At tage det næste skridt

4

Nye Helgener

4

Danmark: Verdens Bededagen

5

Tanmaya: Landsbrugslove og bønder i Indien

6

Italien: Pandemien og solidaritet

7

Irland: Med fornyet energi og glæde

8

Nagpur: Forandre sundhedspleje for en bedre verden

9

USA: Lederskab funderet i selvindsig

10

Tanmaya: Tilbud om omsorg til transkønnede

11

Nagpur: Unge søstre i Europa mødes på ZOOM

12

tilstedeværelse kan ikke forklares, men kan erfares gennem udøvelse af tro, som er konkret i synet på kærlighed, solidaritet, medfølelse, fredelig sameksistens med andre, skønhed og beundring i dette store univers. Kultivering af disse værdier udsletter fjendskab, diskrimination på baggrund af race, farve eller socialklasse og forebygger krige mellem befolkninger.

En åbning som peger ud i en fremtid i håb, er, at kultivere værdier i den bibelske spiritualitet rodfæstet i de grundlæggende mysterier i vores karisme, der er at skabe enhed: Opstandelse, Eukaristien og Treenigheden. Denne spiritualitet er i stand til at opfatte jordiske realiteter som et privilegeret sted at møde Gud og til at tillade en selv at lade sig transformere af Gud og bidrage til at forandre den nye eksistentielle virkelighed. Det er en spiritualitet, som hænger sammen med troen på Jesus Kristus som fremstillet i De Hellige Skrifter. Guden, som i Kristus' inkarnation i historien bliver menneske,

der vandrer iblandt mennesker, der opmuntrer til venskab, hjertelighed og tjeneste. Denne Gud er Treenig og gør os til fællesskab. Sådan en spiritualitet flyder over med kærlighed til livet og har modet til ikke at leve uden smerte, lidelse og død for at opnå genopstandelsen og det evige liv. Værdien af en spiritualitet kultiveret i vores hverdag hjælper os til ikke at nægte liv, ikke at være ligeglad med andres smerte og lidelse eller at se bort for omsorgen for miljøet og deraf følgende kriser, som sårer og skader menneskeheden. En inkarneret spiritualitet får os til at se og genkende Guds nærvær i livets realiteter. Eukaristiens spiritualitet gør os ikke bare i stand til at blive berørt af andres smerte og lidelser, men også til at bukke os ned og tilbyde vores medfølelse og venskab for at nærme andre. Treenighedens spiritualitet får os til at forstå, at vi ikke alene kan redde os selv og andre. Vi har brug for relationer, og vi redder os selv i fællesskaber. Kultivering af

værdierne i Inkarnationens, Eukaristiens og Treenighedens spiritualitet giver den enkelte muligheden for at tage beslutninger til fordel for liv, bekræfte dem, og i fællesskab forbedre vores evne til relationer og blive medfølelsesfulde og i stand til at vise solidaritet.

I denne verden, hvor ting bliver mere og mere komplekse, er det endnu vanskeligere at læse og fortolke tidens tegn. Vi kan bidrage til opbygningen af en ny fremtid med vores spiritualitet baseret på mysterierne om Treenigheden, Inkarnationen og Eukaristien, give plads, midler og ressourcer til, at flere mennesker lever og erfarer den i deres hverdag. Således er søstre, associerede og folk, som vi arbejder sammen med, opfyldt af Ånden, forenet med verden, og opmuntret til at udvikle evnen til at "se Gud i alting og alting i Gud", reflektere den kærlige tilstedeværelse og solidaritet, som følger os og – som Jesus – omfavne vores historie i al dens skønhed og drama med håb for en ny fremtid.

J P I C

Lyt til skriget fra jorden, lyt til skriget fra de fattige

Sr. Iraci de Fatima Cirino dos Santos

Brasilien

At lytte til skriget fra jorden og de fattige gennemsyrrer hele historien om frelse. Kongregationen af Sankt Joseph Søstre af Chambéry er født ud af det, den har lyttet til disse skrig. Skrig,

der afhænger af omstændighederne; nogle gange er det intenst, andre gange er det svagt.

I Kongregationens historie kom "det lille foretagende" ud af den lytten til skrig i efterkrigstidens virkelighed. At være Sankt Joseph Søster betyder at høre skriget og profetisk vise vejen til et svar på skrigene fra de lidende mennesker.

Andet Vatikanerkoncil lyttede opmærksomt til skrigene fra de fattige som var det Guds stemme. Evangelisering må finde sted i relation til tidens tegn og må først og fremmest blive manifesteret i samfundet, og teologisk set som et sted for Guds kald. Direkte kontakt med de fattige og deres forskellige virkeligheder og afsavn leder til skabelsen af nye initiativer.

At lytte til skrigene fra verden opvækker os til en forståelse og erfaring af kristen dåb: at være profeter for Guds rige. Denne profetiske mission kalder os til nogle gange at træde frem, andre gange til at træde tilbage. At lytte til skrigene opvækker frihedens spiritualitet i os.

At vælge livet er udgangspunktet for en ny rejse på vejen til at følge Jesus, og det kræver en dybdegående omvendelse. Det kræver også en åbenhed at integrere og forstå de erfaringer, de fattige har med Gud, og med Guds vilje for deres liv. Det er her, vi møder Kristus, lever et liv i Ånden og ser vejen til Faderen. Treenighed er vidnet til fællesskab og at dele, hvilket er modsætningen til individualisme og det frugtbare ved at have mere, der

på forskellig vis virker ekskluderende. Udfordringen er at være i harmoni med "det lille foretagende", lytte til kaldene og at læse tidens tegn, som Gud giver til kende hele tiden på nye måder.

Pavens rundskrivelse "Fratelli Tutti" foreslår en kærlig vej, der går hinsides grænserne i rum og kultur. Den viser Jesus' måde at undervise sin skare på, og det er at se på virkeligheden. Vi må åbne vores øjne og hjerter for at indse, at det er i virkeligheden, at menneskeheden erfarer pandemiens tragedie. Der er et presserende behov for at genopbygge en ny universel solidaritet sammen. Lad dette være det udsyn, der tilskynder ordensfolk, hver Sankt Joseph Søster, til at leve "på en måde, der er mærket af smagen af evangeliet (N.1).

Plastikaffald forurener verdenshavene

Helga Haass-Männle,
Associeret

Norge

Plastik er et genialt materiale, der bliver brugt næsten alle steder. Der er lavet af olie og gas, som primært bliver brugt til at drive ovne og motorer. Energi og varme bliver produceret, olie og gas bliver til vand og CO₂. Vi ved nu, at karbondioxid er årsagen til klimaforandringer. Mens mindre end 10% af verdens olie- og gasproduktion bliver brugt til at fremstille plastik, når plastikaffald bliver brændt, består resterne også af vand og CO₂.

Da jeg sidste efterår arbejdede med emnet "genbrug", som JPIC havde taget op, opdagede jeg, at der er mange store problemer indenfor dette område,

Plastikaffald flyder på en strand

som vores politikere endnu ikke har løst. Produktion af CO₂ er problematisk. Der er også problematisk, at Europa og andre lande rundt i verden eksporterer plastikaffald til lande i Sydøstasien, som ikke er i stand til at håndtere affaldet ordentligt. Det er lande som Vietnam, Filippinerne, Indonesien og Thailand. Disse fire lande er direkte

ansvarlige for 1/3 af det plastikaffald, der svømmer rundt i vores have. Plastik er et modstandsdygtigt materiale, for det kan ikke blive nedbrudt med mindre, det bliver brændt.

Interpol (en organisation der forbedrer samarbejdet mellem kriminalpolitiet internationalt) har udgivet en rapport i august 2020

om ulovligheder indenfor det globale plastikaffaldsmarked. Indtil januar 2018 modtog Kina det meste af verdens plastikaffald. Men så lukkede Kina dørene. Hvad skulle man så gøre med plastikaffald? Plastikaffald, som vi som forbrugere sorterer i vores husholdning, og som vi forventer bliver genbrugt, men som ender hos kriminelle, der efterlader det eller brænder det. Resultatet er forurenede kyster og have.

Hvad kan vi gøre? Vi kan mindske forbruget af plastik, som vi kun bruger én gang. Vi kan få vores politikere til at gøre noget ved dette problem. Vi kan arbejde på at få vores regeringer til at mærke indpakninger og plastik, så det kan spores. Hvert land må være ansvarlig for at håndtere sit eget plastikaffald, det må ikke ligge og flyde i naturen. Vi kan støtte politiske partier, der vil stoppe

eksporten af plastikaffald og støtte forskning i at håndtere affald med fokus på at finde bæredygtige processer til det særlige materiale, som vi alle bruger og har behov for hver dag.

Vi har taget et stort skridt, når vi bliver opmærksom på dette problem. Hvor mange af os ved, hvor plastikken i havene kommer fra? Lad os sammen arbejde for at stoppe spredningen af plastikaffald!

PROVINS/REGION/MISSION

At tage det næste skridt

Sr. Christiane Roger

Frankrig

I årevis har "én" af vores søstre – sr. Marie-Renée Ract-Mugnerot – reddet og givet nyt liv til postkort, der allerede har været brugt, ved at give dem til indsatte i et fængsel.

Sr. Marie-Renée døde sidste år i oktober, og mens jeg gennemgik de ting, som hun havde efterladt, fandt jeg alle de materialer, som hun havde brugt til at reparere kortene med, og jeg overvejede at spørge en af de andre søstre, om hun ville tage over.

Da pandemien satte restriktioner op for udendørsaktiviteter, tilbød flere

søstre at fortsætte sr. Marie-Renées mission.

Flere aftener sad de på række og arbejdede med at sortere, at sætte postkortene på hvidt eller kulørt papir for at styrke kortene og gøre dem mere spændende samt med at finde en konvolut til hvert kort.

Vi indsamlede også nye kort, og da fængselspræsten kom for at hente dem, var han overrasket over, at det var seks kasser med kort. Han fortalte os, hvor glade de indsatte var for at få kortene, som de enten sendte eller dekorerede deres celle med.

At fortsætte denne mission med at give nyt liv til kort, der sikkert var endt i skraldespanden, er ikke bare en

måde at deltage i arbejdet for at beskytte miljøet på, men det er først og fremmest en måde at skabe en forbindelse til de indsatte, og de får mulighed for at holde forbindelsen til deres familier.

Nye Helgener

Sr. Marie Aline Perrot-Minnot	88	Frankrig	28.01.2021
Sr. Blandina Rossi	100	Italien	29.01.2021
Sr. Frances Borgia Kunnathan	91	Nirmala	31.01.2021
Sr. Maria Gabriela Nogueira	99	Brasilien	01.02.2021
Sr. Marie Bernadette Richel	96	Frankrig	01.02.2021

Verdens Bededagen

Sr. Marianne Bode

Danmark

Alle kender Kvindernes Internationale Kampdag den 8. marts, og det er i sandhed en vigtig dag, hvor kvinder skaber opmærksomhed om uretfærdighed og undertrykkelse af kvinder rundt i verden. En anden vigtig dag er Verdens Bededagen, der bliver fejret den første fredag i marts. Den er slet ikke så ken slet ikke så kendt og uden synlige resultater. På Verdens Bededagen, der er ledet af kvinder og har forbindelse til den økumeniske bevægelse, samles kvinder på forskellige steder rundt om i verden og støtter hinanden i bøn. Det har fundet sted siden 1887 med deltagelse af kvinder på tværs af kontinenter.

Verdens Bededagen blev startet af kristne kvinder i USA og Canada som en måde at støtte kvinders deltagelse i mission hjemme og i andre dele af verden. På trods af modstanden fra mænd organiserede kvinderne sig selv i deres missionsgrupper og anerkendte vigtigheden af både personlig bøn samt gudstjenester i forbindelse med deres møder.

For disse kvinder i 1800-tallet var det det vigtigste at støtte hinanden i deres mission gennem

bøn, og efter 1. verdenskrig var kvinderne af den overbevisning, at verdensfreden var uløseligt forbundet med verdensmissionen. Med denne indsigt fornyede kvinderne deres kamp for enhed.

Den første fredag i Fasten blev etableret som en fælles dag med bøn for mission, og et kald til bøn på en Verdens Bededagen i 1927. I 1930 var Helen Kim fra Korea den første kvinde udenfor USA som skrev regler for tilbedelse for Verdens Bededagen. Og det er fra disse rødder, at Verdens Bededagen har fået sin nuværende form.

I år (2021) forberedte kvinderne på øen Vanuatu i det sydlige Stillehav en bøn med temaet: "At bygge på et stærkt fundament". Gennem denne bøn delte de deres liv, deres glæder og deres sorger.

Søstrene i Danmark deltager hvert år og går sammen med andre kvinder i bøn for dem selv og alle rundt i verden. I år kunne vi ikke (på grund af Covid-19-pandemien) mødes fysisk, så kommunitetet på Stella Matutina havde sin egen bededag med læsninger, som kvinder på Vanuatu havde forberedt.

Vi er altid opmærksomme på

Kvindernes Internationale Kampdag den 8. marts, og det er vigtigt i kampen for kvinders rettigheder. For mig er Verdens Bededagen, der er arrangeret af kvinder i hele verden, lige så vigtig, fordi den hjælper os – gennem bøn – med at skabe et solidt fundament for vores kamp mod undertrykkelse. Det er især sandt, når vi husker, at ideen bag denne

dag var at skabe enhed mellem lande og forskellige befolkninger. I vores fælles bøn med kvinder fra hele verden kan vi leve vores enheds karisme.

Næste år på den 4. marts 2022 vil kvinder over hele verden samles, og med dem kan vi forenes med kvinder i England, Wales og Nordirland, som vil forberede bønnerne med temaet: "Jeg kender de planer, jeg har for dig".

Måske kan vi som Sankt Joseph Søstrene give disse bønner for bedre livsvilkår for kvinder lige så meget opmærksomhed, som vi giver til at kæmpe mod undertrykkelse af kvinder.

Nye Helgener

Sr. Rosa Sambuloski Tulcheski	89	Brasilien	20.02.2021
Sr. Theresinha de Oliveira Cardoso	86	Brasilien	23.02.2021
Sr. Ursulina Maria Iasi	96	Brasilien	23.02.2021
Sr. Marie Gabrielle Gougoud	100	Frankrig	28.02.2021

Landsbrugslove og bønder i Indien

Sr. Laveena D'Souza

Tanmaya-provinsen, Indien

Bønder er ryggraden i Indiens økonomi. Indtil 2018 var Indien nummer to i verden i landbrugsproduktion. Landbruget er en af de største sektorer og tegner sig for ca. 50% af beskæftigelsen. Så hvorfor protesterer tusindvis af indiske bønder? Ifølge politiet i Haryana (der er en delstat, der grænser op til hovedstaden Delhi) sad der den 21. marts 40.000 bønder på grænsen til Delhi og protesterede mod tre love rettet mod bønder.

Siden protesterne startede i 9. august 2020 er 248 bønder døde. Bønderne har forgæves forsøgt at tale med regeringen om de tre love, der vedrører landbrugsområdet, og få dem ophævet, da de mener, at lovene er til fordel for de store landbrug. Bønderne kæmper for alle indere, da lovene i virkeligheden fratager alle borgere retten til at få en sag prøvet ved domstolen.

Regeringen er ikke klar til at lytte til bøndernes indsigelser. I stedet beskylder den de protesterende bønder for at være vildledte af venstreorienterede og maoister, der har tilskyndet dem til at protestere. Mens bønderne protesterer, kommer medfølelse mennesker med helt basale ting til dem. I løbet af de seneste måneder har bønderne oplevet de kolde vinternætter, og de bliver ofte chikaneret af politiet, der bruger tåregas, affyrer vandkanoner og slår med stokke (lathi). Men intet

Bønder protesterer udenfor Delhi

ødelægger ånden blandt bønderne.

Den første lov gør det muligt for bønder at sælge deres produkter overalt i landet og til hvem, de vil, uden at have tilladelse til det. Denne lov vil nok hjælpe bønderne til at sælge direkte til forbrugeren uden at have en mellemmand, der lige nu tjener enorme profitter. Men ingen steder nævner loven en minimumspris på varerne, der ellers har beskyttet dem. Bønderne er bekymret for at uden den, vil de blive tvunget til at sælge til lavere priser.

Den anden lov tillader kontrakter mellem bønder og kooperationer. Hvis denne lov bliver reguleret ordentligt af regeringen, vil fortjenesten og tabet blive båret ligeligt af bønderne og kooperationerne og dermed skabe en sund forretning for begge parter. Men hvis den ikke bliver reguleret ordentligt, kan kontrakterne blive til fordel for kooperationerne og gøre bønderne til deres slaver.

Den tredje lov fjerner korn, bælgfrugter og andre fødevarer fra listen over basale råvarer og tillader udenlandske investeringer i

landsbrugssektoren. Det er en trussel mod de små selvstændige bønder, der kan blive skubbet ind i armene på de rige, så de bliver marionetter på deres egen landbrugsjord.

De to sidste love kan føre til, at store bedrifter tager over i landbruget. Uden nogle ændringer til disse lovforslag vil de store kooperationer få store fortjenester til skade for bønderne. Regeringen er nødt til at have skrappe regler, der sikrer bøndernes rettigheder. Den nuværende regering viser ingen interesse i det.

De fleste lufthavne, jernbaner og transportsystemer og televirksomheder er allerede blevet solgt til store firmaer. Mens det regerende parti fratager lån til store virksomhedsejere – Ambanu og Adani i Indien – har det intet hjerte for den almindelige mand. Bønderne, de små virksomhedsejere og arbejderklassen bærer skattebyrden. Siden 2014 har det indiske demokrati været i fare. Medierne bliver kontrolleret af regeringspartiet og de, der ingen stemme har, forbliver skjulte, mens de virkelige rige bliver støttet.

Pandemien og solidaritet

Sr. Loredana Camusi

Italien

Den helt usædvanlige historiske periode, som vi erfarer lige nu, har forstyrret alt normalt liv og alt ser ud til at gå fra slemt til værre. Da vores kommunitet her i Foligno er ret isoleret fra de andre kommuniteter i Provinsen, har vi set os om efter andre religiøse kommuniteter i nogen tid, så vi kunne bede sammen og være i søsterlig forening. Sammen med klostret Sankt Lucia blev en lille men smuk mission skabt. Vi deler mad ud. Det får vi fra en lokal velgørende organisation (la Providenza). Det giver os mulighed for at række ud til nogle familier, der er i vanskeligheder og

Sr. Ermelinda, sr. Cecilia, sr. Eleonora, sr. Teresa Antonietta og sr. Loredana

på vigtigheden af at respektere menneskelig værdighed. Hver uge kommer la Providenza til klostret, og når vores telefon i kommunitetet ringer, og der bliver sagt: "Det er

langsomt er cirklen blevet lidt større.

Søstrene i klostret takker os, fordi de ikke kan gå ud, og de ser os som en velsignelse for denne hjælp. Vi takker Herren for muligheden for at række

Det er for os en umådelig glæde at være i stand til at dele forsynets gaver velvidende, at vi igennem dig kan nå familier, som er i nød i din by. Herren lader i sandhed os ikke mangle noget. Og ofte rejser dette spørgsmål sig i vores kommunitet: hvorfor bliver Herren ved med at velsigne os med sine gaver? Måske hjælper den erfaring os, at vi lever sammen, med at forstå, at Guds gaver aldrig udelukkende er til dem, som modtager gaverne, men det er en gave givet til os, der kalder os til at blive Guds gave til andre. Alle gaver følger denne logik. Til dig kære søster går vores tak af hele vores hjerte, fordi du tillader os og hjælper os at gøre dette konkret. Vi udtrykker vores tak for dig for at gøre det muligt for os på en skjult og stille måde på grund af vores særlige livsform, der ikke tillader os at være i "frontlinjen".

"Søstre af Sankt Lucia Klostret i Foligno (Italien)."

som ikke er del af det bispedømmets Caritas-projekter.

Den pludselige fattigdom som pandemien har skabt, dæmpede slet ikke vores opmærksomhed

Sankt Lucia", så svarer vi: "Det er Sankt Joseph!". Så tager vi afsted, får maden pakket og afhængigt af omfanget deler vi ud og får hjælp af andre. Vi startede med to familier og

ud og få nogle flere brødre og søstre til at smile. Abbedissen betroede os, at de erfarer det smukke ved at give; jo mere de giver, jo mere får de fra la Providenza.

Med fornyet energi og glæde

Sr. Celine Duffy

Irland

Irland havde det første bekræftede offer for Covid-19 i marts 2020. Vi var i nogen grad forberedt af de internationale nyheder, der fortalte om den hurtige spredning af sygdommen fra ét land til andet samt de uhyggelige konsekvenser, den bragte med sig.

Effekten af nedlukningen og de manglende muligheder for folk til at besøge deres familie og venner skabte

Fra venstre mod højre: sr. Joan Barnes, sr. Eileen, sr. Sarah og sr. Joan K

Fra venstre mod højre: sr. Marian, sr. Celine og sr. Joan Margaret

meget svære tider. At bære mundbind og overholde den sociale afstand var vanskelig for nogle dele af samfundet.

Offentlige messer blev suspenderet. Heldigvis viste vores nationale tv-station messe på TV hver morgen. Reaktionen fra de trofaste var vidunderlig, fordi messerne holdt dem sammen i bøn. Lukningen af skoler, butikker og restauranter og begrænsninger i rejser (i en maksimal radius på

5 kilometer) var vanskelig for mange. Forbud mod holdsport var også en byrde for de unge. Enhver af os – på hver vores måde – fortsatte med møde behovene hos dem, vi kunne, hvor end vi kunne. Vi bliver ved med at være tilstede, hvor der er behov for det.

At blive vaccineret i de seneste uger har givet os fornyet håb, mens vi bevæger os videre.

Den 17. marts fejrede vi sammen i Raheny-kommunitetet Sankt Patricks dag – vores nationale helgen – og det gav os fornyet energi og glæde. På Sankt Josephs Festsdag var vi samlet igen. Ved begge lejligheder var vi forenet i bøn og havde dejlige fester.

Nye Helgener

Sr. Oliva Camatti	97	Brasilien	09.03.2021
Sr. Giovanna Teresa Marcelli	85	Italien	21.03.2021
Sr. Winifred Kundukulangara	86	Tanmaya	24.03.2021
Sr. Rita de Cássia Nogueira	81	Brasilien	27.03.2021
Sr. Antonia Cesta	99	Brasilien	01.04.2021

Forandre sundhedspleje for en bedre verden

Sr. Lorraine Marie Delaney

Nagpur-provinsen, Indien

I oktober 2019 modtog jeg en e-mail fra Dougal Hewitt, der er vicepræsident for en organisation, som tilbyder sundhedspleje til sårbare grupper (Providence St. Joseph) i Californien, USA. Han inviterede mig til at være blive en del af deres team som leder af missionen i Hyderabad i Indien. For mig var det et helt nyt koncept. Det handler om effektivisering af indsatsen, som jeg havde hørt om før, men jeg har aldrig undersøgt det nærmere.

I januar 2020 deltog jeg i en konference for ledere af missioner. Den blev afholdt i Californien, og jeg fik mulighed for at møde og høre om rollerne og ansvarsområderne hos missionslederne. Det var overvældende, da jeg mødte og hørte om deres mål, hørte deres historier, og jeg vendte hjem med meget trykt materiale, som jeg læste mig igennem.

I starten af februar 2020 besøgte Dougal Hewitt og sr. Sharon Becker, CSJ, der er vicepræsident for sponsorudvalget, Nagpur. De mødte vores ledelse og fortalte om min rolle. Sammen besøgte vi kontorerne og de nyligt ansatte omsorgsgivere (de bliver ikke omtalt som ansatte) i Hyderabad.

Forsynet var med os, for kort efter blev vi ramt af Covid, der lukker os alle inde og holder os fra alle former for mobilitet både indenfor landets grænser og udenfor landets grænser. Efter regelmæssige samtaler, møder via computeren og telefonsamtaler blev jeg den 1. marts 2021 endelig en del af teamet i det globale Providence-center i Hyderabad. Min rolle som missionsleder er at hjælpe personalet med at skabe forbindelse til værdierne og missionen i Providence og at være med til at forme tjenesten i dag og i fremtiden. Det er kernen, men der er også andre opgaver. Vores mission er "Som udtryk for Guds helbredende kærlighed, vist gennem Jesus' apostolat, står vi fast på at hjælpe alle og særligt de fattige og sårbare". Denne mission bliver levet i og gennem at virkeliggøre 5 værdier fra Biblen: medfølelse (Matthæus 4:24), værdighed (1. mosebog 1:27), retfærdighed (Mikas Bog 6:8), af hjertet (Kolossenserbrevet 3:23) og integritet (Første Johannesbrev 3:18). Dette er grundlaget for vores mission: Sundhedspleje for en bedre verden.

I USA er Providence St. Joseph til stede i flere stater og har 51 hospitaler, 1085 sundhedsklinikker, 20.000 omsorgsgivere, 38.000 sygeplejersker og 25.000 læger. I

Sr. Lorraine Marie sammen med sr. Sharon (CSJ Orange) og Dougal Hewitt

Hyderabad i Indien er fokus på forskning, udvikling og forandring med henblik på at understøtte USA i at tilbyde en bedre sundhedsvæsen. Alle vores omsorgsgivere er yderst professionelle computeringeniører med stor international erfaring.

I marts måned begyndte jeg at arbejde hjemmefra. Netop da havde jeg modtaget alt det udstyr fra Hyderabad, der gjorde muligt for mig at deltage i bestyrelsesmøder, møder med folk i Californien og gennemføre personlige samtaler med omsorgsgiverne. De samtaler glæder jeg mig over, da jeg kommer til at lære omsorgsgiverne at kende.

Jeg håber, at jeg snart kan komme tilbage til Hyderabad, så jeg kan løse mine opgaver mere effektivt på stedet.

Nye Helgener

Sr. Enedina Pierdoná	83	Brasilien	05.04.2021
Sr. Mirian de Lourdes Marin	80	Brasilien	11.04.2021
Sr. Aloysius Kachapallil	84	Pachmarhi	13.04.2021
Sr. Zenaide Bernardi	96	Brasilien	14.04.2021
Sr. Isabel Valiyaveetil	92	Tanmaya	17.04.2021

Lederskab funderet i selvindsigt

Sr. Barbara Bozak

USA

Enhver af Sankt Josephs Søstre er kaldet til at blive en leder uanset, hvor hun lever og tjener, og hvad hendes apostolat er. Enhver lærer, socialarbejder, sygeplejerske, pastoralassistent, advokat, kasserer, . . . , er kaldet til lederskab ligegyldigt, om hun har titlen af "leder" og autoriteten eller ej. En leder er en, der samarbejder, lytter respektfuldt og inspirerer andre til at blive sig selv. Det er sandt, at en person ikke behøver at have autoritet for at være en leder, og det er også sandt, at ikke alle, som har autoritet, er ledere. Ikke alle foresatte så som provincialpriorinde eller generalpriorinde er en leder, selvom vi har givet hende titlen.

En sand leder er en, som udvikler interpersonelle færdigheder og som er optaget af, at andre vokser og udvikler deres gaver og talenter. Hun er god til at lytte, i stand til virkelig at høre ordene, der bliver sagt af den anden, og hvad der ligger bag ordene. Hun er medfølelse og empatisk, hun kommanderer ikke med andre, men hun følges med dem, hun tjener. Dog er medfølelse, empati og evnen til virkelig at lytte til den anden ikke gaver, vi er født med, men evner vi kan lære, og som vi bliver ved med at udvikle.

Mennesker er fulde af følelser, er rationelle samt spirituelle, og det er vigtigt at udvikle alle aspekter af den, vi er. Under uddannelsen til ordenslivet er der fokus på det spirituelle, og gennem vores løbende uddannelse er der også

fokus på det spirituelle. Hver af os får også mulighed for at udvikle vores intellektuelle evner og for at få en uddannelse. Men interessant nok så bliver vi ofte opmuntret til at undertrykke vores følelser i skikkelse af at beholde kontrollen. Også selvom følelser er en afgørende del af vores menneskelighed. Vi kan ikke fornægte dem; vi er nødt til at give dem værdi, anerkende dem og lære at styre dem. Og det er en livslang proces.

Vores handlinger og ytringer er formet af vores egen familie, vores egen barndom, vores egen erfaring med at vokse op og af ordenslivet. Hver persons erfaring er unik. Som menneske har vi lært at reagere på mennesker og situationer gennem disse erfaringer, og vores umiddelbare svar er ofte ubevidste. Når vi ikke genkender, hvilke følelser som styrer vores automatiske handlinger, går vi i forsvar og handler tankeløst uden at overveje, hvordan vores handlinger påvirker den anden. Det er vigtigt

at reagere med opmærksomhed, at bevæge sig fra ubevidste til bevidste svar. Da de bedste ledere er dem, som kan lytte og være sensitive i forhold til, hvad der motiverer andre, så må vi som gode ledere først og fremmest kende os selv, og hvad der motiverer os samt hvilke situationer, der truer vores ego og vores identitet. At blive klar over hvordan vi reagerer, og hvordan vores opførsel påvirker dem rundt om os – både positivt og negativt – er et vigtigt skridt i den proces. For at opnå det må vi kende os selv og være villige til at gøre en indsats for det. Det kan være ved at bruge lidt tid hver dag på at reflektere over vores samspil med andre, hvad jeg følte i de situationer, og hvorfor jeg følte det. Kun på den måde bliver jeg i stand til at forbedre den måde, jeg er sammen med andre på.

At udvikle vores evner til lederskab er ikke noget som sker automatisk, når vi får ansvar, men det er en proces som enhver af os må arbejde med hver dag.

Tilbud om omsorg til transkønnede

**Sr. Pauline Pookoden og
Sr. Sangeeta Ambackattu**

Tanmaya-provinsen, Indien

Transkønnede, der almindeligvis er kendt under "Hijras", er en marginaliseret, misbrugt, hånet og mest overset gruppe i Indien. De er en del af vores samfund og har alle de samme rettigheder som andre borgere i vores land. De forskellige typer af diskrimination baseret på deres klasse eller kønsforstyrrelse gør deres gruppe til en af de mest stigmatiserede og magtesløse i det indiske samfund.

Vi Søstre af Sankt Joseph i Andhra Pradesh har i samarbejde med en udviklingsfond gennemført et stævne om sundhed for transkønnede den 3. marts 2021. Formålet med dette stævne var at finde frem til de vigtigste medicinske og psykologiske problemer og behov i denne gruppe. Teamet, der bestod af læger, sygeplejersker, rådgivere og laboranter, arrangerede stævnet i landområdet kaldet "Valmiki Circle", hvor 50 transkønnede lever. Vi havde kontakt med 43 af dem.

Mens vi indsamlede informationer om dem, indså vi, at flertallet af dem stod overfor flere helbredsproblemer, problemer der var relateret til chikane, ulovlige straffe, seksuelt og mentalt misbrug, vold og fratagelse af menneskerettigheder. Disse mennesker bliver som regel afvist af deres familier og andre sociale organisationer, og de bliver også mødt af udelukkelse fra andre sociale sammenhænge. De bliver nægtet en ordentlig uddannelse, adgang til sundhedssystemet og mulighed for at arbejde. Og de er for

Redaktørens note: I Indien refererer "transkønnede" til eunukker. De har været eunukker fra fødslen eller drenge, som er blev kastreret – ofte i et udendørs ritual.

Sr. Pauline og sr. Sangeeta med transkønnede

det meste tvunget til at tigge. Da de er udstødte af de nærmeste og konstant bliver chikaneret af politiet, har de skabt små fællesskaber af hensyn til deres egen beskyttelse. Disse grupper bliver ledet af en "guru" eller en moderfigur.

almindeligt arbejde.

Ved åbningen af stævnet talte den lokale dommer Tangamani om programmer, der sætter fokus på velfærd og juridiske rettigheder. Hun opfordrede dem til selv at deltage

aktivt i forbedringer af deres livsvilkår. Derudover forsikrede hun dem om, at hvis de får problemer med politiet, kan de transkønnede gå direkte til den lokale domstol for at opnå retfærdighed. Denne besked var en stor lettelse for dem og skabte håb i hjerterne hos

Sr. Sangeeta giver medicinsk hjælp

Når grupperne er bedst støttet, nærer og giver de en familielignende sikkerhed til deres medlemmer. Ud fra et behov for at beskytte dem selv, udvikler de endda deres eget sprog – et miks af hindi, farsi, urdu og lidt arabisk. De fleste af dem har ingen uddannelse og kombineret med den diskrimination, de oplever, er det nærmest umuligt at få et

disse underprivilegerede mennesker. Vi håber, at vi kan bygge videre på det, så vi kan gøre en forskel i deres liv. Forandringerne kommer ikke lige med det samme for dem. Det kræver en positiv tilgang til deres liv. Fremover vil vi besøge dette område hver måned og tilbyde medicinsk hjælp, ernæringstilskud samt basal undervisning.

Unge søstre i Europa mødes på ZOOM

Sr. Nirmal

Nagpur-provinsen, Indien

Der har været lagt en plan for, at alle unge søstre i Europa sammen skulle på pilgrimsrejse til Le Puy i 2020. Men planen blev ikke til virkelighed, da Covid-19 ramte hele jorden. Det tog dog ikke modet til at mødes fra gruppen.

Løsningen blev at mødes på ZOOM via computeren! Vores første møde fandt sted 25. juli 2020 med 13 yngre deltagere, der lever i Frankrig, Norge og Italien. De mødtes for at dele deres synspunkter og refleksioner. Til at starte med introducerede hver og en hende selv med hjælp fra symboler. Dermed kom de til at kende hinanden bedre og satte pris hver persons unikke gaver.

På mødet gennemgik sr. Christina Gavazzi Kongregationens historie for gruppen. Hun begyndte med en pilgrimsrejse til Le Puy i billeder – Kongregationens vugge. Ved at se billederne kunne alle deltagere forestille sig det hellige sted, hvor de første søstre samledes i et lille køkken og udførte deres opgaver iblandt mennesker i nærheden. Det udfordrede gruppen til

at reflektere over komfortzoner i deres egne liv.

En kraftfuld sætning fra vores grundlægger berørte alle: "En vejleder som lægger hele sin tillid i Guds vej". P. Médaille var begavet med både spirituelle og organisatoriske evner, og han modtog styrke og indsigt fra Gud til at organisere og vejlede Kongregationen.

De unge søstre reflekterede over deres egne liv ved at lære Moder St. Jean Fontbonne og Moder St. Jean Marcoux at kende. De var stærke søjler, der tog imod udfordringer med håb og mod, de var stærke i deres kald og havde en dyb længsel og passion for mission. Det var tydeligt i Moder St. Jean Fontbonnes liv; hun var ikke bange for at konfrontere selv de revolutionære.

Ved afslutningen af denne pilgrimsrejse i billeder besluttede gruppen at fortsætte deres møder via

computeren hver anden måned – hver gang med ét specifikt emne.

Det andet møde fandt sted den 15. oktober 2020 på grundlæggelsesdagen for Kongregationen. Efter åbningsbønnen delte sr. Maria

Giovanna fra Den Italienske Provins sine refleksioner om fejringen af hendes første løfter 12. september 2020. Og derefter delte gruppen deres erfaringer med mission – særligt de tre søstre fra Indien, som udfører deres opgaver i Frankrig.

Det tredje møde via computeren fandt sted den 17. december 2020. Efter en fælles bøn fortalte hver især om juletraditioner i de forskellige lande og kulturer: de norske, vietnamesiske, italienske, franske og indiske kulturer.

På mødet den 7. marts 2021 fortalte de tre unge indiske søstre, der havde været på mission i Frankrig og var rejst tilbage til Indien, om deres erfaringer med den europæiske mission. Andre vigtige emner var forberedelserne til året dedikeret til Sankt Joseph samt helgenfesten den 19. marts. Da det var dagen før Kvindernes Internationale Kampdag blev det emne også diskuteret.

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Sr. Navya Neelamvilail

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Joyce Baker
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Rossella Galli
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org